

Underbilag til bilag 10.

LANDSFORENINGEN FOR BEDRE HØRELSE

(Dansk Tunghøreforening)

København, den 28. oktober 1966.

Landsforeningen har nedsat et udvalg til at arbejde med betænkning nr. 396 af 1965 vedrørende fritidsundervisning for voksne, bestående af forstander Sv. Vognsen, Fredericia, forstander G. Poulsen-Vad, København, pastor Johs. Magelund, København, folketingsmand Jens Bladt, Guderup, samt foreningens landsformand, landsretssagfører Henry Pedersen, Herning.

Under henvisning til ovennævnte betænkning afgivet af det af undervisningsministeren under 3. november 1962 nedsatte udvalgte aftenskoleudvalg, i hvilken der fremsattes forslag om dels at overføre specialundervisning for voksne handicappede fra dens nuværende placering under socialministeriet til undervisningsministeriet som ny disciplin i den frivillige oplysningsvirksomhed, dels at gennemføre effektive foranstaltninger for tilvejebringelse af handicappedes mulighed for deltagelse i fritidsundervisning af anden art, skal udvalget tillade sig at give en kort orientering om det omfattende arbejde, der for nærværende foregår for så vidt angår revalideringsbestræbelser, herunder specialundervisning, vedrørende *voksne hørehæmmede*.

Man skal endvidere i relation til betænkningens forslag om at integrere al undervisning for voksne hørehandicappede i den almindelige fritidsundervisning tillade sig at gøre visse bemærkninger til belysning af de synspunkter, underskriverne af denne henvendelse ønsker at gøre sig til talsmænd for.

A. Den nuværende forsorg og omsorg for voksne hørehandicappede.

Der er gennem de senere år i for sorgen og omsorgen for de voksne hørehæmmede opbygget et snævert samarbejde mellem såvel de faglige instanser indbyrdes, herunder medicinske, tekniske, pædagogiske og sociale/erhvervsvejledende virksomheder, som

mellem disse og den såkaldte patientforening Landsforeningen for Bedre Hørelse (LBH). Sidstnævnte betragter det bl. a. som sin opgave at følge effektiviteten af de igangværende af staten administrerede foranstaltninger og have et vågent øje for behovet for etablering af nye, men beskæftiger sig derudover med arrangementer af oplysende, foreningsmæssig, kulturel eller omsorgsmæssig art over for hørehæmmede.

I de fælles bestræbelser anskues hørehandicappet ud fra en helhedsbetragtning, og det er det hørehandicappede menneskes individuelle, af faglige instanser vurderede behov, der er bestemmende for den behandling, undervisning, vejledning og omsorg, der kan tilbydes.

I alle tilfælde gælder det, d. v. s. når som helst hørehæmmede personer kommer i behandling på en hørecentral/høreklínik, at et automatisk henvisningssystem træder i funktion, således at den relevante efterbehandling i form af høreapparattilpasning, specialundervisning, service, social og erhvervs-mæssig assistance samt omsorgsforanstaltninger straks eller i løbet af kort tid kan effektueres under hensyn til den enkeltes behov.

Denne sammenhæng i foranstaltninger på det forsgsmæssige område har overordentlig stor betydning set fra et revalideringsmæssigt synspunkt, og samarbejdet understreges blandt andet ved, at et fælles og fortroligt journalmateriale danner grundlag for de fælles bestræbelser, ligesom udveksling af supplement dertil finder sted. Dette medfører en smidig forretningsgang i forbindelse med korrektion af en behandling og ligeledes i tilfælde, hvor en afsluttet behandling må genoptages.

De faglige instanser i dette team-work omfatter lægeligt ledede undersøgelsesinstitutioner som statens hørecentraler (3) og